

kommer, ikke bliver taget ude fra Landsbyskolen. Købstadskolens Lærere skal sikkert meget have sig frabedt at komme ind under disse Amtsskolekonsulenters eller Inspektørers Kommando. Jeg tør garantere for, at disse Embedsmænd hentes ikke ude fra Bondelandet. Faar vi det Sæt nye Embedsmænd, vil vi erfare, at som Regel bliver det, som jeg har sagt før, cand. mag. er, Folk, der har virket herinde i Byen eller ved Købstædernes Skoler med de mange Klasser og under Forhold, der er ganske forskellige fra Forholdene i de Landsbyskoler, hvor de kommer til at visitere.

Det bliver Folk, der naturligvis skal staa paa Højde med al moderne Pædagogik, de skal, som Ministeren sagde, være overlegne Pædagoger. Ja, det overlegne tror jeg ikke kommer til at mangle! Men naar man tænker sig en saadan Mand, der har virket ved en Skole herinde, saadan som de nu er indrettede, eller i en anden større By, komme ud for at visitere og give Raad i en Landsbyskole, der har en eller to Lærere — og det er, som jeg sagde før, mest dér, de vil komme —, saa vil han jo staa overfor Forhold, som han slet ikke har noget Begreb om; han har ikke nogen Erfaring om, hvordan man skal bære sig ad dér.

Denne Mand, Amtsskolekonsulenten eller Skoleinspektøren, skal have alt det administrative Arbejde, der, som en tidligere Taler sagde her, udføres af en 8—10 Provster. Naar han saa desuden skal visitere og føre Tilsyn i samtlige Fag i to Amters vel ca. 8—900 Skoler, saa kan enhver jo forstaa, det er Humbug. Det er simpelt hen ikke noget andet. Men Lærermødets Resolutioner taler ogsaa om Konsulenter i Amtet, og i Lovforslaget er det ogsaa antydnet, at der paa de aarlige Finanslove bevilges Penge til den fornødne Medhjælp. Der er jo ogsaa nogle — og det mener jeg, er de mere fornuftige Mennesker —, der holder paa, at der skal en Konsulent til for hvert Provsti, det er der jo nogen Mening i; men der er andre, der siger — det er det, som Lovforslaget her giver Medhold —, at paa de aarlige Finanslove gives der Bevilling til Medhjælp for Inspektørerne. Det staar der her i Lovforslagets § 19, og her maa man jo tænke paa Ansættelse af det fornødne Antal Assistentter, som man kan sende ud, idet det, som det ofte er paa-peget af tidligere Talere, er umuligt for denne ene Mand at tilse de 800—1000 Lærere.

Det, at man antager en Række Assistentter til at sende ud til Skolerne, er for-

mentlig endnu mere utiltalende, men noget saadant maa der jo til, hvis der skal være mindste Mening i det hele. Jeg tror, at det mindste Tal af Inspektører eller Konsulenter, hvad man vil kalde dem, der kan være Tale om at begynde med, maa være ca. 100 Stykker, og det vil endda rimeligvis stige i den kommende Tid, naar de virkelig skal føre et vejledende Tilsyn i samtlige Fag. Skønt jeg i denne Sag, der angaar vore Børns Undervisning, ikke nær vil sætte den økonomiske Side i første Række, kan jeg alligevel ikke dele den Foragt, som fra visse Sider vises overfor Spørgsmaalet om, hvad det koster, og hvor Pengene skal komme fra. Det meningsløse Tal, her er foreslaaet, 12 Amtsskolekonsulenter, som man vistnok maa regne vil koste 25 000 Kr. hver i Løn, Rejseudgifter, Diæter o. s. v., vil ingenting forslaa. Skal det have nogen Betydning, maa man regne med et Tal af op imod 100, og saa maa man regne med en Udgift af 2—3 Millioner aarlig. Jeg tror ikke, Tiden er inde til at anskaffe en Stab af Embedsmænd, der vil medføre saa stærkt forøgede Udgifter, især da jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, der sagde, at det meste, man kunde vente sig af dem var, at de ikke vilde gøre Skade. Jeg er overbevist om, at de vil komme til at gøre megen Skade. Det er ikke saaledes, at jeg ikke ønsker, at der skal gøres noget for vore Læreres Dygtiggørelse, men deres Arbejde beror som sagt i første Række paa Personligheden, og der er ogsaa andre Veje at gaa. Der er nævnt, at de afholder Instruktionskursus. Jeg er overbevist om, at det er en udmærket Vej. Man har indenfor Landbruget noget lignende paa et andet Omraade — jeg tænker paa vore Mejeribestyrere, der afholder saadanne Kursus og private Udstillinger til deres egen Dygtiggørelse. Det er i højeste Grad paaskønnelsesværdigt, at vore Lærere holder saadanne Instruktionskursus, det er et Udslag af en virkelig Interesse for Faget. Dertil kan de selv ofre noget, og jeg mener, det var rimeligt, om de fik en Bevilling, der gav dem nogen Støtte til Afholdelse af saadanne Kursus. Jeg mener, at Lærerne skal selv tage fat, samle sig i saadanne Kredse til egen Dygtiggørelse. Det er fra dem selv, Hjælpen skal komme, den skal komme nedenfra. Det duer ikke, naar den kommer ovenfra, saaledes som det her foreslaas. Det skal være Lærerne selv, der bestemmer Afholdelsen af Kursus og tilkalder sagkyndig Medhjælp, som de har Tillid til, og naar de selv bringer nogle økonomiske Ofre til disse